

PROPRIETAR-DIRECTOR

GUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE

Cl. regulamentului de a-
plicare a tarifului comer-
cial, categoria V.

Unitatea

REDACTOR

DUMITRU NEDA

Foale înscrise în Registrul de
Publicații al Trib. Târnava-Mică
sub Nr. 2—1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 300 Lei

Pe 6 luni . . . 180 Lei

Pentru străinătate 900 Lei

Foale bisericicească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Să luăm aminte

— Drumul dreptății noastre prin furtuna evenimentelor —

A sunat peste lume clopotul cel mare al destinului. Dacă istoria este într'adevăr așa cum spunea Schiller: *judecata lumii — die Weltgeschichte ist das Weltgericht* — apoi astăzi se desfășoară fără îndoială, sub ochii noștri, una din cele mai grandioase scene ale dramei divine. Prin vârtejul apocaliptic al mării prăbușiri răsbate sunetul trîmbițelor anunțând rostirea sentinței.

Pe măsură ce ne apropiem de marea clipă a examenului final, ritmul întâmplărilor se accelerează, furtuna se întetește, valorile evenimentelor cresc fără măsură și fără stavilă. Vizibilitatea e tot mai mică; din toate părțile amenință primejdiile, și neprevăzutul, însondabilul, neașteptatul începe a fi adevăratul stăpân al sarabandei.

Pe astfel de vreme infernală, rolul celui ce stă la cârma navei este deosebit de greu și periculos. Răspunderea lui trece peste toate evaluările. Un gest greșit, o clipă de neatenție, și lovitura fatală, ireparabilă, s'a produs. Mai ales dacă nava e mică, aruncată totuși și ea, de forța împrejurărilor, în vâltoarele unde se bat în capete, cu furie gigantică, munții cei mari ai omenirii!

În astfel de clipe, în care se joacă fatelele cărți ale destinului, calmul, hotărîrea, prudența, sunt calități indispensabile pentru toți cei ce conduc. În același timp, strângerea într'un mănunchiu a voințelor tuturor, perfectă solidaritate națională, încordarea tuturor puterilor, înfruntarea riscurilor până la sacrificiul suprem, sunt virtuți ce se cer dela colectivitate sub sancțiunea pierzării. — Scrutând mereu zarea, evitând stâncile prăpăduului, cei din frunte trebuie să aibă urechea neconținută la inima mulțimii, în care pulsează poruncile infalibile ale dăinuirii naționale. Mai mult decât oricând, în ceasuri de bejenie este valabilă învățătura lui Bărnuțiu de a ține cu poporul, fiindcă el, spre deosebire de singuratic, nu poate rătăci, și nu merge niciodată împotriva intereselor sale existențiale.

Imbrăncit fără voie în fatala încăerare, neamul nostru așteaptă senin judecata lui Dumnezeu și a oamenilor. Are conștiința curată și voința limpede. Știe ce vrea și încotro se îndreaptă.

Intr'o zi de vară, s'au năpustit asupra noastră dușmani haini și ne-au sfârticat trupul țării. Noi vrem să refacem hotarele străbune, spre a putea munci liniștiți și cu spor în glia noastră. Nu vrem război cu nimeni; nu avem uri și dușmăni; nu lăcomim la al altuia. În capul nostru nu bâzâe gârgăunii unor pretinse

mari misiuni mondiale, de ordine și civilizație universală, de stăpânire peste alții, cum visează fantasia bolnavă a unor mici popoare svărlite aici de vântul istoriei din depărtate stepe streine. Bunul simț nu ne lasă să ne facem ridiculi.

În schimb, vrem ceea ce este al nostru. Cerem dreptate întreagă, la apus ca și la răsărit. Târguești nu acceptăm și nu cântărim jertfele ce ni se cer pentru biruința ei.

Știm că dușmanii sunt înverșunați. Că propaganda lor e perfidă și abilă. Că pândesc în umbră tulburări de ape pentru a ne isbi iarăși pe neașteptate. — Ne vom lua și noi măsurile de pază. Vom face o chibzuită politică de conservare a forțelor, pe care le vom ține pregătite pentru toate eventualitățile. Vom lămurii și noi lumea despre dreptatea noastră. E cu neputință ca minciuna să poată întuneca adevărul, mai ales când și interesele viitoare păci și ordine europene reclamă restabilirea lui în toate drepturile încălcate.

Mai știm însă că, mai presus de toate, tăria noastră ultimă și nădejdea supremă este Dumnezeu. Scriptura strigă vai celor ce și pun speranța în om. În actuala învâlmășeală de fapte și interese, noi înțelegem deosebit de clar această învățatură. Năvalnica prăvălire a evenimentelor scapă tot mai mult de sub frâna omului. În chip tot mai vizibil ele ascultă de o mână nevăzută, de porunci rostite în șoaptele eternității.

De aceea, în aceste clipe decizatoare, suprema noastră datorie este să ne prindem cu ultima energie de mâna ocrotitoare a Stăpânului tuturor. Ruga să ne fie pânea cea de toate zilele și de fiecare oră. În ea vom găsi consolare și putere; prin ea ne vom armoniza sufletele, conducători și conduși, într'o singură vrere și țintă.

Luna August, în ritul nostru oriental, este închinată Preacuratei Fecioare, Adormirea căreia și înălțarea la cer o introducem cu un post de doua săptămâni. Iată timpul binevenit pentru o mare ofensivă a rugăciunii românești. De acum bisericile deschise, și rugăciunea să nu adoarmă la altarele noastre. E vremea lucrului la câmp; seara, totuși, credincioșii noștri aleargă cu drag la Paraclisele ce se vor sluji în fiecare zi în cinstea Maicii Preacurate. Avem nevoie de mângăerile celei mai bune dintre Mame, și avem nevoie de ocrotirea ei. Prin mijlocirile ei, binecuvântările păcii, cu biruința dreptății, vor veni cu un ceas mai de vreme peste nenorocitul nostru pământ!

Basarabia noastră. La 25 Iulie 1941 Marele Cartier Român anunța: „Lupta pentru desrobirea brazei românești dela Răsărit s'a terminat. Din Carpați și până la Mare suntem din nou stăpâni pe hotarele străbune...”

Prin bărbăție și sânge se pecetluia, astfel, un nou capitol al dreptății eterne. Sufletul românesc de pretutindeni l-a salutat cu mândră smerenie, sorbind din el nouă încredere în restaurarea fără greș a tuturor hotarelor noastre strămoșești. Nicăiri însă înțelesul comunicatului militar nu putea fi simțit ca în Ardealul nostru. Străjuind marginile românismului, la răsărit și apus, împotriva unor dușmani neînfricați, destinul celor două provincii dealungul veacurilor prezintă o isbitoare identitate, precum și blândețea sufletească și graiul domol al poporului vechei Moldove are multă asemănare cu cel de pe șesul Mureșului și Someșului. Aici ca și acolo, din vremuri neștiute de cronicari, stăpâni au fost Dacii și Geții, pe cari i-a absorbit apoi, în primele veacuri creștine, superioritatea militară și culturală a părinților noștri legitimi, Romanii. La fel, cele două colțuri de rai și granițe de țară, au fost apoi ispita și teatrul tuturor năvălirilor barbare, supraviețuind tuturor valurilor de sălbătăcie pornite mereu din junglele asiatice la cucerirea Apusului.

Pentru ei ultimul și cel mai periculos dușman a rămas Rusia, care urmărește cu dârăză tenacitate testamentul de expansiune sudică al lui Petru cel Mare. Iar dintre isbirile crunte ale acestei porniri vrășmașe cea mai perfidă și cea mai haină a fost, de sigur, răpirea bolșevică din Iunie 1940. Mândra și blânda țară a Basarabilor s'a învăluit în jale și în sânge. Cei mai buni fii ai ei, mii și mii, au fost măcelăriți în chip barbar ori trimiși spre pierzare în ghieturile Siberiei. — Noroc că eroismul armatelor române n'a tolerat decât un an această satanică sarabandă.

Astăzi frații noștri din Basarabia și Bucovina sunt iarăși „la ei acasă”, în țara lor, la vetrele lor libere, în bisericile lor pompoase care nu vor mai fi niciodată cinematografe ori grajduri de cai! A trecut peste ei un ultim suflu al iadului, care deacum va fi definitiv înfrânt.

Bucurându-ne cu frații dela Nistru, celalalt ochiu ne plâuge pentru frații noștri robiți la cealaltă strajă a vetrei străbune. Dar Domnul e bun și drept. Morile Lui, chiar dacă macină încet, lucrează însă cu atât mai inexorabil. Așteptăm cu inimi înălțate dreptatea lor!

**Fără să știi, lupți și tu într'un front,
și arma ta este tăcerea.****Nimicești cu tăcerea cât nu doboară
adesea nici pușca.**

Pastorație cu termen redus

Chemarea sublimă de a păstori oile cuvântătoare spre limanul mântuirii aduce cu sine tot felul de nemulțumiri, și desamăgiri chiar. În fața acestor feluri de amărăciuni omenești ne dedăm la judecata pripită, că atari rele sunt a se motiva cu: vremile noastre de adânci prefaceri sociale, turburări dureroase ale păcii, inimi prea răcite față de iubirea lui Dumnezeu etc. — Ne place însă a uita un amănunt de o greutate ce n'ar trebui să-i scape nimănui: întotdeauna are și preotul o parte de vină în falimentul activității pastorale.

Vrem să spunem, că dacă se pot auzi adeseori confrăți tânguindu-se din pricina neputinței de a fi activat după toate așteptările în parohiile prin cari au trecut într-o viteză aproape fulgerătoare, aceasta e a se atribui mai întâi, poate chiar exclusiv, preotului, ca unuia ce purta mereu sămbetele iminentei sale mutări într-o parohie mai bună. — Pasă-mi-te, parohiile mai mici și sărace ori mai izolate sunt luate de atâția preoți drept locuri de surghiun, socotindu-se „îngropăți“ în ele, mai abitir decât într'un lagăr... Iată cauza eficientă a nerodirii harului în atâtea parohii: pastorația cu termen redus a preotului local.

Dintru început gândul sfânt al noului preot — de cele mai multe ori un nou hirononit — trebuie să fie cel firesc misiunii sale: strângerea rândurilor turmei încredințate și ducerea ei la mântuire. Orice alte socoteli și combinații de iscusită tactică materială ori distractivă — ticluite pe urma neconținutei tachinări a maicii preotese — trebuiesc risipite, pecum se risipește fumul... Altcum, dacă cel dintâiu gând al preotului nou, la intrarea sa în parohie, este de a stabili un termen arhieredus al șederii în localitate, odată cu

formularea lui s'a spulberat în vânt și planul atât de frumos întocmit în Seminar, de a munci în via Domnului desinteresat și oriunde mai marii bisericești l-ar rândui.

Stabilitatea în parohie este și rămâne chezașia sigură a unei activități pastorale rodnice. Preotul ce nu se vrea împământentit măcar 5 ani în parohia săracă, mică și izolată, ajungând a nu mai putea „lega două'n teiu“ — vorba lui I. Creangă — în ogorul ce i s'a dat spre lucrare, va petrece vremea pândind momente prielnice mutării, cu care gând se mai mângăie, dar nu muncește.

În mai puțin de 5 ani preotul nu va putea face nici întâiul pas important al pastorației: *cunoașterea enoriașilor*. A cunoaște nu numai numele și averea, ci suflitele dintr-o parohie, e lucru anevoios, care cere timp, răbdare, împrietenire. Iar fără această cunoaștere, progres spiritual nu se poate imagina.

Un preot tinăr, în 11 ani de pastorație cu termen redus, a trecut prin 5 parohii. „A trecut“; de muncă nu putea fi vorba. — Abia își va fi cunoscut omul: cantorii, curatorii, crâșnicul și vreo câțiva vecini. Cu ce capital duhovnicesc au rămas credincioșii celor cinci parohii? Cu nimic. — În parohie sunt atâtea de făcut, atâtea rele de îndreptat, încât abia dacă 5 ani ajung pentru o mai solidă familiarizare a preotului nou cu viața la fața locului. — De aceea n'ar trebui admis un stagiul mai scurt de 5 ani într-o parohie, decât în cazuri cu totul excepționale. Iată de ce *Conciliul Tridentin* obligă pe episcopi, ca să dea fiecărei parohii preot propriu și încă definitiv: „Mandat sancta synodus episcopis... ut distincto populo in certas propriasque parochias, unicuique suum perpetuum peculiaremque parochum assignent“. (Sess. XXIV, c. XIII).

Preoții bătrâni — trebuie s'o recunoaștem astăzi, noi cei tineri — erau oarecum mai legați cu trup cu suflet de parohia

lor, fie, aceea cât de modestă. Și muncean decenii întregi pe loc, ba mulți chiar toată viața în aceeași parohie, astfel adevărând ei, că omul într'adevăr sfințește locul, dar numai cu vremea mai îndelungată.

Acum vreo cinci ani, un preot tinăr, după un modest stagiul de doi ani într-o filie, începu a mișca pietrele, ca să i se dea o parohie mai bună. Într'adevăr primi una, care nu putea fi numită rea, cu toate că avea gara cea mai apropiată la 22 km depărtare. Descinzând singur în acea parohie, făcu o vizită de 5 minute antecesurului ce pleca, cu care prilej își mărturisii răspicat intențiunea: „În parohia aceasta nu mă mut, decât dacă Episcopul îmi promite solemn, că mai mult de un an nu mă va ținea aici. La din contră, voi fi în stare să părăsesc patrafirul și tagma... — Se vorbea așa tocmai în casa parohiei, unde păstorise înainte un preot vrednic nu mai puțin de 49 ani și luni zidind biserică monumentală, școală, locuință etc. Iar tinărul confrate se credea jertfit ca un mucenic al izolării, dacă ar fi lăsat mai mult de un an în mijlocul unor credincioși deplin formați prin truda de o jumătate secol. Și dus a fost numit... în altă parohie, căreia zice-ise că-i „fruncea“ între altele. — Cu astfel de preoți teteriști nu se va putea ajunge niciodată la un bogat seceriș duhovnicesc în via Domnului!

La număr cam trei ar fi motivele invocate pentru fuga din parohiile de mână 4-a; sărăcia (în lipsa sesiunii parohiale), izolarea și gravitarea omului modern spre orașe. — Bine scria un Părinte Canonist unui preot ce-și ceruse altă parohie: „Doar credincioșii noștri din parohia curentă nu au dreptul la preot, pentru că s'atut n'are gară, nici doctor, nici postă...? Luându-ne după astfel de criterii, am cauza osândirea multor creștini buni, lipsindu-i de preot“.

FOIȚA „UNIRII“

Cultul biruinței de sine

2) — Convorbiri —

Melania: Chiar acum circulă în clasa noastră o carte, pe care fetele când o citesc, o pun în cartea de studiu, o camuflează, altele o citesc direct, deschis, la masă.

Eu: Băiatul e și mai chinuit. Se instreinează de părinți. Mamă-sa zice: „parcă nu-i al meu“. Tatăl său se întreabă: „cui seamănă la fire?“. Fie siguri, că-și vor răzima bătrânețele pe umerii lui. Însă el acum este un răpus. Învăluie fata într'un *misticism*, și-i furios, când din vreo pricină oarecare reală sau nălucită, cineva îi ridică vălul de pe ochi, înlăuntrul căruia cu o minte bolnăvicioasă ridică castele în aier. Se dedă la gesturi abrupte, la vorbe cu două înțelesuri, la glume necuviincioase, la obiceiul solitar, care nu-l satisface, dimpotrivă îl regretă abătut.

Sunt momente când și băiatul și fata își pun mereu întrebări ca acestea: *ce e lumea?, ce e viața?, ce e fericirea?, de unde venim?, unde mergem?, pentru ce ne e dată viața?*

Atunci e lipsă de sfatul părinților. Dacă ei nu știu mănui condițiile psihologice cu destulă dibăcie, să intervină catehetul și ca un cetitor în culele sufletului să culeagă tainele fetei și ale băiatului, după ce le-a inspirat în

credere în prețuirea sa pentru ei, arătându-le în primul rând că intervenția sa e necesară deoarece instinctul sexual vine cu o impetozitate crescândă, care depășește pe individ. Și, dacă mai caută cu lăcomie prilej de excitații, atunci biata ființă omenească nu e departe de naufragiu. Zic, ființa omenească, pentru că la animale, la paseri, legea naturală a instinctului sexual are o desfășurare firească, numai omul a împins sexualitatea în direcție sensuală, dincolo de înțelesul ei, de scopul ei.

Chiar de aceea noua orientare e ușoară, revenirea e posibilă. Întru cât instinctul sexual e natural, e dela Dumnezeu, nu seamănă în drumul său numai desastre și de aceea nici catehetul nu vine vecinic cu frână implacabilă pentru impulsii.

Psihologii sexualității ne vorbesc despre inhibiții de credință, refulări de tendințe, sublimări de comportament, ca să ne dovedească cum de cele mai multe ori eul ese învingător și astfel instinctul sexual detestat, se preface în izvor de energii, nu numai profitabile pentru viață, ci și regenerator de virtuți. Instinctul sexual merită a fi privit cu alți ochi, el nu este un monstru hidos, cum ne place să-l înfățișăm pururea, e mai curând o proprietate a corpului nostru, care se învâluie în lumea de poezie și care cucerește energia, creiază obicei de rezistență, inspiră griji religioase, lucră asupra inconștientului, inobilează natura umană, configurează caracterul.

Când privim instinctul sexual din acest

unghi de vedere, constatăm, ce e drept, că fata e prinsă în mreje, dar lipsesc lespezile grele de constrângere. Se simte observată de un ochi atent și de aceea acum pune mai mult suflet, mai multă gingășie în toate acțiunile ei. Că s'a schimbat ceva în sufletul ei se poate vedea și din grija cu care-și cantă expresiile.

Sub haina unui indiferentism statornic față de sexul celălalt, se ascunde cu grijă un sentiment de lealitate, de naturaleță obligatorie, care poartă în sine un aier de voioșie, de încântare în fața fluxului vieții. Nu mai stăpânește curiozitatea, care înspăimântă, ci planează acceptarea creațiunii, așa cum este după voia lui Dumnezeu.

În orice caz, fata în ținuta ei degajă un avantaj, care și-l va putea menține, dacă va întrebuința cu delicateță arma intangibilității. Când fata pierde din avantaj, e mai de sastruos pentru băiat.

Și băiatul trebuie coborât din nori. Nu stă înaintea lui nici zână, nici fantomă. Să accepte și el că e un trandafir, sexul celălalt, cu fluidul vieții în viscere, cu parfum înviorător în petale, dar nimic mistic. Chiar și teoria, după care simpatiile se leagă în urma unor nevăzute iradiațiuni de unde electrice din creier, are să-i pară de tot naturală.

Astfel privind sexualitatea, băiatul și fata pot fi puternic bărbătească. Emulează, simte trebuința de a ocroti pe cineva și în același timp de a i-se supune ca blândul mielușel. Asta e taina vieții, acesta e misticismul, pe care nu-l pără-

O tot mai atentă *selecționare și pregătire a chemărilor*, urmată apoi de o *severă disciplină*, impusă de Conducerea bisericească ar putea vindeca această pacoste. Una fără alta nu ajunge.

Înainte cu un deceniu, un preot nou-hirotonit fu numit într-o parohie modestă. Făcând prima vizită în parohia aceasta, în aceeași zi se reîntoarse la centru, unde se făcu luntre și punte, spre a i se da alta, mai de dai Doamne. Ceeace, după convenita repetare a vâlcărelui, i se împlini. Cum însă cam tot de clasa ultimă erau și pe atunci parohiile vacante, i se putu da numai una cam tot de felul celeilalte.

— Noul hirotonit mai făcu un drum apostolic, apoi o reîntoarcere tot plouată și-și formulă a treia cerere, ca târguiala să și mențină cadența. A treia parohie nu i se mai dete. Desamăgit și-a luat toiagul pribegiei, bătând pe la ușile celorlalte dieceze, cu nădejdea că doar acolo va fi înțeles, și cu niște pârdașnice de litere dimisoriale, se va aranja frumos chestia. Între timp, Ordinariatul nemulțumit adresează o întâmpinare Academiei Teologice din care eșise preotul respectiv, exprimându-și mirarea, că astfel de creștere li se dă astăzi tinerilor leviți, încât refuză parohiile una după alta. — Rectoratul, la rândul său, răspunse că doar până e levit tinărului îi pot dispune mai marii Seminarului. După încheierea studiilor, Ordinariatele episcopoești trebuie să-și țină în disciplină supușii, pășind chiar și la pedepsirea lor, când de aceasta se fac vrednici cei mai mici. — Iar tinărul preot, după o pribegie de 2-3 luni, ajunsese păstor de suflete în altă dieceză unită și încă într-o parohie de municipiu... o incurajare adeca pentru toți nemulțumiții.

Putem observa în atâtea sate un adevarat faliment al învățământului primar, care năpastă e a se atribui trecerii învățătorilor pe la catedre numai pe câte un an. Schimbându-și anual posturile, acum

în veacul luminii, aceștia produc agonia culturalizării satelor noastre.

„În școala primară nu se poate realiza un progres mai accentuat — mărturisia un dascăl sincer — câtă vreme învățătorul se va muta în fiecare toamnă. Eu însumi la început am funcționat 6 ani în 7 sate“. Așdoma se pețrece presupusul fenomen progresist și în cura animarum. Preotul Pascu din romanul „Legea minții“ a Păr. Agârbiceanu, care singur își cere cea mai săracă parohie, rămâne nă erou al datoriei, ca unul ce spală rușinea atâtor dezertori de pe frontul pastoral.

Și cum o nefericire nu vine niciodată singură, gândul mutării periodice dintr-o parohie în alta mai dă multă bătaie de cap și mult necaz și forurilor superioare. Iar de cumva acestea n'ar satisface pe loc cererile, petenții o iau pe ocolite, astfel ca plaga sistemului intervenționist să-și pună și aici microbul nefast. Această metodă duce la o umilitoare degradare și în cele bisericesti, pe lângă că boala prezintă și simptomele contagiunii. — În 1927 P. S. Episcop de Roman dase o circulară, prin care condamnă acest rău, plângându-se că: „O boală veche și uricioasă, de care suferă întreg organismul vieții noastre bisericesti, sunt intervențiile de tot neamul. Nu poți institui un protopop, nu poți întregi o parohie vacantă, nu poți numi un cântăreț... fără ca să nu fii pus într-o situație penibilă prin ploaie de intervenții particulare“. Și încheie cu asigurarea, că oricând numai „pe bază de dreptate“ sunt a se rezolva toate. (Vezi ziarul „Curentul“ din 28 Maiu 1927).

Vremurile de azi cer preoților o încordare sporită, eforturi dublate în păstoria sufletelor. Numai așa se va putea ajunge la roadele așteptate de Mântuitorul Hristos, care ostenitorului din via sa i-a promis cununa eternă drept răsplată: „Ecce ego merces magna tua nimis“.

trudem, dar este dovada existenței spiritului dominator al lui Dumnezeu.

Când simte băiatul înțelegere în jurul său, când vede că i-se dă importanță, puterile lui din subconștient îl opresc în primul rând dela obiceiul solitar, pe care de aici încolo îl consideră de acțiunea cea mai abjectă. O părere de rău pentru trecut îl apasă, din care a ieșit triumfător. Cu vrâsta triumfă aproape toți.

Încet, dar sigur, instinctul sexual se profilează zimbitor pe măsura, învingerii și băiatul, care a dat mâna fetii și și-au încrucișat privirile, are multe inhibiții fericite, din ceasul acela refulează tot ce e abject și obscen și niște ingerești sublimări vin să dovedească și să demonstreze, că eul e învingător.

Munca lui e ordonată, insufletită, urcă la creațiuni artistice, ca Eminescu în „Pe lângă plopii fără soț“, dacă e elegiac, și ca poetul poporan, dacă iubeste idila:

Mândră de dragostea noastră
A nflorit cireșii'n coastă.

Melania: Dacă mereu trebuie să ne luptăm cu instinctele, ce mai rămâne, din libertatea noastră?

Eu: De libertate absolută dispune numai Dumnezeu. Când s'ar realiza libertatea absolută pe pământ, ar fi sfârșitul lumii. Instinctele, am arătat, că se pot imblânzi și impulsurile lor se pot canaliza spre bine, frumos. Chiar din cel mai feroce dintre instincte, se poate construi un element de progres. Să

imblânzim elementele și în domeniul moral, cum a fost imblânzit trăsnetul în domeniul fizic. El e acum condus pe fir în casă și pus la treabă.

Melania: Câte am acum de spus. În deosebi Victoria, știu că mă va asculta cu mult interes.

Eu: Mai am cuvânt de spus. Aș vrea ca împreună cu Victoria să determinați un nou climat în clasa VII-a. Este posibil, așa cred, dupăce, cum spui, colegile și-au propus să vie aici ca să discutăm despre călcarea peste păcat. Creați un spirit de adâncire în subconștient în clasele fetelor și apoi lățați cercul de activitate spre băieți. Neamul acesta v'ar prețui ca Romanii pe vestalele lor. Sunt fete și băieți care din cine știe ce defect fizic, moral sau intelectual, nu au nici un succes față de sexul celălalt și sunt arși de simțul inferiorității. Numai vestalele claselor pot cultiva pe prizonierii vieții inspirându-le curaj, optimism și încredere în alte forțe cu care natura darnică i-a compensat. Numai să le descopere!

Nu cred că e bine să vă începeți activitatea cu oratorii lungi, mai bine cu o glumă pusă la loc, cu o privire mustrătoare, cu un cuvânt simplu, cu un sfat prietenesc, fetele, pot aduce schimbări în bine și îndreptări de viitor, pentruca oricine să nu fie biruit el de rău, ci el să biruiască răul (Rom. XII. 21).

(Stăruit)

Toma Coeștu

Ca un imperativ categoric al vremii ni se impune astăzi mai mult ca oricând: intensificarea rugăciunilor pentru sporirea chemărilor ideale spre preoție și apoi pentru tămăduirea tagmei noastre de pecinginea preoților teteriști, cari trebuie să dispară dela orizontul ogorului pastoral. Până nu va fi prea târziu.

Pr. Iosif Stoica

Reuniunea „Sf. Maria“ din București desfășoară o activitate din cele mai laudabile. Așa, în afară de interesul ce și-l dă pentru copiii de școală și în special pentru primele împărtașanii, cum a fost cea din anul trecut și anul acesta adevărate sărbători de înălțare sufletească, spre a satisface și partea a doua din deviza ce și-a fixat la constituire pe lângă intensificarea vieții religioase și ajutorarea săracilor, a înființat un atelier de ornate bisericesti. În acest atelier lucrează toate doamnele din reuniune, întrunindu-se regulat la lucru în fiecare Marți după masă. Binecuvântarea euharistică și alte rugăciuni săvârșite în comun în capela „Sf. Augustin“ încununează de fiecare dată orele de muncă jertfelnică. Atelierul are de scopnu atât realizări de fonduri cât servirea bisericilor noastre cu ornate preoțești în condițiuni avantajoase. În mai puțin de 2 ani de când a luat ființă, lucrând în anonim, a confecționat totuși peste 20 rânduri ornate. Credem că împlinim o datorie rugând pe parohii și credincioșii noștri să sprijinească această muncă a reuniunii.

Prin zelul Reuniunii, în ziua de 20 Iulie, la Bucureștii Noi-Costeasca s'a deschis o nouă sală de lucru și întruniri pentru membrele din acest cartier, precum și o sală de clasă pentru catehizarea copiilor. Binecuvântarea casei a fost făcută de P. S. Vasile asistat de Părintele Munteanu și Parohul local I. Greabu. Cu acest prilej P. S. Sa aduce mulțumiri președintei D-ra Maria Angelin, care de 11 ani de când a devenit catolică nu a știut să facă altceva decât să jertfească pentru semenii ei și pentru binele bisericii. La fel remarcă pastorația plină de roade a Părintelui I. Greabu.

Se recitează apoi câteva poezii cu conținut religios, după cari eleva Ana Ștefanuț spune cuvântul de mulțumire pentru toți cari au sprijinit și onorat cu prezența strădaniile dela Bucureștii Noi-Costeasca. Membrele locale au servit apoi un bufet pentru oaspeți.

Cu activitatea reuniunii Sf. Maria din București ne putem mândri, și spunem și noi: Dumnezeu să ajute.

Știri mărunte

I. P. S. Valeriu Traian la Lugoj. Invitat de Episcopul diecezan, I. P. S. Valeriu Traian Frențiu, însoțit de Păr. canonic D. Neda, redactorul nostru și de Păr. Aurel Rusu secretar mitropolitan, a descins Dumineca trecută la reședința episcopală din Lugoj. Deși neoficială, vizita a fost prilej de aleasă bucurie pentru clerul și poporul al cărui Păstor iubit fusese I. P. S. Sa atâtea ani de zile. Sentimentele de profundă reverință și devotament ce nu încetează a-i păstra foștii săi lili sullețești, l le-a tălmăcit I. P. S. Sale Păr. prepozit lugojan Dr. N. Brinzeu, Inaltul oaspe, la rândul său, asigurând pentru fosta sa eparhie toată vechea sa dragoste și soliditate. S'a interesat apoi I. P. S. Sa de progresele frumoase realizate în dieceză, arătându-se încântat în deosebi de noua arță a reședinței episcopale. Luni după masă I. P. S. Sa, cu suita, a plecat spre Beluș.

Chemare la pelerinaj. Duminecă la 15 Aug. va fi „La Biserica Maicii Domnului” din Cărbunari-Blaj Pelerinajul Ispășirii. Ca bunul Dumnezeu prin sânta Sa Maică să aline suferința și să aducă sfârșitul încercărilor, noaptea întreagă dintre 14 și 15 August să se petreacă în rugăciuni. — Lituirghia solemnă va avea loc la ora 9. Veniți deci toți, voi care suferiți și veți afla alinare.

Imimente mari în Italia. În fața forțelor anglo-americane mult superioare debarcate în Sicilia, trupele italiene au fost nevoite să cedeze o bună parte din pământul insulei. Prin aceasta se deschideau alte perspective și se puneau noi probleme pentru apărarea peninsulei însăși. Pentru a le face față, poporul italian a crezut potrivit a purcede la schimbarea radicală a situației politice interne. Ducele Mussolini a demisionat din funcția de șef al Statului și al guvernului fascist. Regele a primit demisia și a pus conducerea țării în mâna unui guvern cu caracter militar, având în frunte pe Mareșalul Pietro Badoglio. Preluând comanda forțelor armate, Regele a cerut popoului să stea credincios la luptă și la muncă. Mareșalul Badoglio a anunțat că războiul va continua și a luat severe dispoziții pentru păstrarea ordinii. Partidul fascist a fost dizolvat. Poporul italian a primit cu entuziaste manifestațiuni de bucurie aceste schimbări, făcând zid însuflețit în jurul Tronului pentru salvarea Patriei grav primejduită.

Locale. Vineri, 6 August, sărbătoarea Schimbării la față a Mântuitorului, va predica în catedrală Păr. canonic Victor Pop, iar Dumineca următoare, a VIII-a după Rusalii, Păr. canonic Iuliu Maior.

Noul regim al pâinii. Din mila Domnului avem o bună recoltă de cereale. Aceasta a permis conducerii revizuirea regimului de severă gospodărie impus de sărăcia recoltei trecute. Anul acesta avem fericirea de a putea mânca pâine bună și suficientă: 600 gr. pe zi la sate, 500 la orașe. Se va extrage apoi și făină albă, pentru pâine, franzete, chifle și cornuri, care se vor vinde liber, dar la prețuri urcate. O dispoziție înțeleaptă prevede să se rețină în fiecare comună, la proprietarii mai mari, cantitățile de cereale necesare pentru hrana neproducătorilor din localitate, pentru ca cerealele să nu facă circuite inutile, scotându-se întâi din comună spre a se întoarce tot acolo încărcate cu multe cheltuieli.

SPITALUL DE STAT TÂRNĂVENI JU. TÂRNAVA MICĂ

Nr. 1051—1943.

Publicație

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 4 August 1943, ora 11 dim. se va ține la cancelaria Spitalului de stat Târnăveni, licitația publică prin strigare pentru vinderea a 4 cai, între care una iapă neagră de 7 ani, un cal roib de 17 ani, doi murgii de 18 și 20 ani.

Prețul de strigare pentru primul de 25.000 lei, pentru al doilea 20.000 lei, pentru al treilea 20.000 lei și pentru al patrulea 10.000 lei.

Medic Primar Director,
Dr. Ioan Dumitrescu

Administrator,
Gheorghe Leu

Mitropolia Română Unită — Blaj

Nr. 4598—1943

Catedre vacante

La școlile române unite de băieți și fete din Blaj sunt vacante următoarele catedre:

I. Liceul de băieți „Sf. Vasile cel Mare“: 1. L. Latină-Elină, 2. L. Germană, 3. L. Italiană, 4. Fizico-chimice, 5. Fizico-chimice, 6. Muzică.

II. Liceul de fete „Sf. Ecaterina“: 1. L. Latină, 2. L. Franceză, 3. L. Italiană, 4. Matematici, 5. Caligrafie-Desen.

III. Școala Normală de băieți: 1. L. Franceză, 2. L. Italiană, 3. Istorie, 4. Șt. Agricole, 5. Igienă-Medicină.

IV. Școala Normală de fete: 1. L. Română, 2. L. Română-Latină, 3. L. Italiană, 4.

Fizico-Chimice, 5. Șt. Agricole, 6. Igienă-Medicină, 7. Tesut.

V. Liceul Comercial de băieți: 1. L. și corespondența franceză, 2. L. și corespondența italiană, 3. Mărfuri cu șt. naturale, 4. Șt. Juridico-economice, 5. Aritmetică, 6. Caligrafie-desen, 7. Muzică-Ed. fizică.

VI. Liceul Comercial de fete „Regina Păcii“: 1. L. și corespondența franceză, 2. L. și corespondența germană, 3. L. și corespondența italiană, 4. Șt. comerciale, 5. Mărfuri cu fizico-chimice, 6. Aritmetică, 7. L. Română-Steno Dactilografie.

VII. Școala tehnică industrială „Sf. Iosif“: Catedra I de partea literară, 2. Catedra II de partea literară, 3. Catedra I de partea științifică, 4. Catedra II de partea științifică, 5. Catedra de specialitate tehnică-desen, 6. Catedra II lăcătușerie, 7. Catedra IV lăcătușerie, 8. Catedra V lăcătușerie, 9. Catedra VI lăcătușerie.

VII. Școala Urbană de Gospodărie gr. I: 1. Catedra de partea literară, 2. Catedra de ajutoare de maestră de spălat-călcat, 3. Catedra de ajutoare de maestră de menaj, 4. Catedra de ajutoare de maestră de țesut, 5. Catedra de ornamentație.

Cei cari doresc să ocupe ca suplinitori vre-una din aceste catedre, trebuie să îndeplinească condițiile cerute de legea generală a învățământului secundar, precum și condițiile legii speciale, care regulează raporturile dintre școlile confesionale române și Ministerul Cult. Național.

Cererile însoțite de acte (extras de naștere și de botez, certificat de studii, numiri anterioare și de serviciu) se vor înainta Mitropoliei Române Unite din Blaj până la data de 12 Aug. 1943. Vor arăta și situația actuală în care se află.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 24 Iulie 1943.

Dr. Valeriu Traian Frențiu

Administrator Apostolic al Arhidiecezei de Alba Iulia și Făgăraș

Internatul „Vancean” de băieți — Blaj

Concurs de primire

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4827/1943, publică Concurs de primire pe anul școlar 1943/44 la Internatul „Vancean” de băieți cu termenul de 20 August 1943, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxele pe anul școlar 1943/44 sunt următoarele:

a) Taxa de înscriere pentru cei vechi	500
b) „ „ „ „ „ noi	300
c) „ „ construcție	500
d) „ „ întreținere	39.000
Total pentru cei vechi	40.000
„ „ „ noi	40.300

Taxa de înreținere se va plăti în trei rate și anume: la începutul anului școlar: 15.000 Lei cei vechi și 15.300 Lei cei noi; la reîntoarcerea din vacanța de Crăciun: 15.000 Lei, la reîntoarcerea din vacanța de Paști: 10.000 Lei. În cazul când în cursul anului școlar prețurile s'ar urca simțitor față de cele curente, Preaven. Consistor își rezervă dreptul de a impune o suprataxă corespunzătoare.

2. Nici un elev nu se va putea instala în Internat dacă nu va achita rata convenită întreagă și restanțele din trecut. Rectoratul va putea îngădui o amânare de plată parțială a ratelor, după împrejurări. Nu va mai da însă hrană, după expirarea termenului fixat, elevilor cari nu vor satisface obligațiilor luate de părinți lor.

3. Fiecare rată trebuie plătită în între-

gime, chiar și în cazul când elevul s'ar retrage, sau ar fi eliminat în cursul trimestrului.

4. Fiecare elev va achita o taxă suplimentară pentru repararea stricăciunilor, proporțională cu pagubele cauzate Internatului, care va fi stabilită în timpul anului școlar.

5. La fiecare sumă ce se achită, se vor plăti și timbrele prevăzute de lege.

6. Trusoul se compune din 1 saltea și 2 cearceafuri de pus pe saltea; 1 perină și 2 fețe de perină; 1 țol sau plapomă și 2 fețe de plapomă; 2 cearceafuri de geolgiu sau pânză albă de mărime 180/140 cm. pentru acoperirea patului; 1 palton de iarnă; 2 rânduri de haine; 4 cămăși de zi și 2 cămăși de noapte; 4 izmene; 1 costum de baie de culoare închisă; 3 șervete de masă; 4 ștergere; 6 perechi ciorapi; 6 batiste; 2 perechi de ghete bune; 1 pereche pantofi de casă; 1 perie de haine; 1 pieptene des; 2 perii de ghete; 1 pahar pentru apă și 1 ștergar pentru vase, care rămâne Internatului. Elevii cari vin în cl. I și II vor aduce și tacâmuri: 1 cuțit, 1 furculiță și 1 lingură. Pe toate rufe și vestimentele, se va coase numărul ce se va indica în rezoluția de primire. Cele cari nu au număr nu vor fi primite la spălat.

7. În cererea de primire, semnată de părinții sau tutorii elevilor, nu însă de elevi, neapărat se va menționa: a) numele copilului și clasa liceală ce va urma ca elev ordinar; b) dacă a promovat clasa de liceu, sau e corigent ori repetent; c) cărei confesiuni aparține elevul; d) situația lor socială: preoți, învățători, funcționari, agricultori, etc.

8. La cerere se va alătura și câte o copie a plic timbrat (recomandat), purtând adresa exactă a petiționarului, pentru a se putea răspunde de urgență.

9. Elevii primiți vor avea locul asigurat numai până în prima zi de școală la ora 12 afară de cazul că vor anunța din bună vreme întârzierea, și vor trimite taxa convenită sau cel puțin taxa de înscriere. Elevii primiți din clasa VIII vor face o declarație în scris, prin care ei însșiși se vor obliga a se supune întregului regulamentului comun al Internatului până la sfârșitul anului școlar.

10 Cererile se adresează Preaveneratului Consistor, dar se trimit deadreptul la Rectoratul Internatului.

Blaj, la 21 Iulie 1943.

RECTORATUL

MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ BLAJ

Nr. 4443—2943.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de secretar al Liceului comercial român unit de băieți din Blaj, care va deveni vacant pe ziua de 1 Septembrie 1943, prin aceasta se publică concursul.

Cei cari doresc să ocupe acest post, trebuie să îndeplinească condițiunile generale și speciale de admisibilitate cuprinse în art. 3 și 57 din Codul Funcționarilor Publici, trebuie să fie și de religie greco-catolică.

Postul e retribuit, conform prevederilor din legea de bugetare a școlii cu salariul bugetar de 5300 lei lunar, fiind încadrat în grupa A. 35 tip de salarizare 35, categ. III-a, plus vîptul de la Internat.

Cererile timbrate legal, împreună cu actele necesare, se vor înainta Preaveneratului Consistor Arhiepiscopesc din Blaj până la data de 15 August 1943.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 22 Iulie 1943.

Dr. Valeriu Traian Frențiu

Administrator Apostolic